

Dz.U. 1999 Nr 80 poz. 903**USTAWA
z dnia 10 września 1999 r.****Opracowano na
podstawie t.j. Dz. U.
z 2013 r. poz. 716.****o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami
dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa****Rozdział 1
Przepisy ogólne****Art. 1.**

1. Ustawa określa zasady zawierania oraz prawa i obowiązki stron umowy kompensacyjnej, zwanej dalej „umową offsetową”, w związku z zawarciem umowy dostawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa, wyprodukowanego lub wytworzonego poza jej terytorium, do którego stosuje się art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.
2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz uzbrojenia i sprzętu wojskowego, którego zakup jest objęty obowiązkiem zawarcia umowy offsetowej. Wykaz powinien obejmować środki walki, sprzęt techniczny, wyposażenie i środki materiałowe, części zamienne, materiały eksploatacyjne oraz oprogramowanie i systemy, które ze względu na swoje wymagania lub właściwości techniczno-konstrukcyjne oraz sposób zaprojektowania lub wykonania są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych. Wykaz powinien obejmować również wyroby i technologie, jeżeli zostały zmodyfikowane do celów wyłącznie wojskowych.

Art. 2.

1. Ustawy nie stosuje się do umów dostawy, których wartość nie przekracza, w stosunku do jednego zagranicznego dostawcy w okresie trzech kolejnych lat, równowartości w walucie polskiej 5 000 000 euro.
- 1a. W przypadku gdy wartość umowy dostawy jest wyrażona w innej walucie niż euro, jej równowartość w euro ustala się przy zastosowaniu średniego kursu euro oraz średniego kursu tej waluty ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu roboczym poprzedzającym dzień wyboru oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia na dostawę.

- 1b. Niedopuszczalne jest dzielenie na części zamówienia na dostawę, zaniżanie jego wartości oraz opóźnianie terminu zawarcia umowy dostawy w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy.
- 1c. Umowy dostawy zawierane przez podmioty dominujące lub zależne w stosunku do zagranicznego dostawcy uważa się za zawierane przez tego dostawcę.
2. Ustawy nie stosuje się do umów:
- 1) w wykonaniu których przeniesienie własności uzbrojenia lub sprzętu wojskowego nastąpiło w wyniku czynności skutkujących nieodpłatnym przysporzeniem, w szczególności w drodze darowizny lub przy wykorzystaniu bezzwrotnego świadczenia pieniężnego;
 - 2) dostawy części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych do uzbrojenia i sprzętu wojskowego nabytego przed dniem 1 lipca 2006 r.;
 - 3) remontów uzbrojenia i sprzętu wojskowego nabytego przed dniem 1 lipca 2006 r.;
 - 4) dostawy uzbrojenia, sprzętu wojskowego, części zamiennych i materiałów eksploatacyjnych niezbędnych dla zapewnienia właściwego funkcjonowania i wyposażenia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej kierowanych do działań poza granicami państwa lub wykonujących takie działania;
 - 5) finansowanych z pożyczek zaciągniętych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zmianie ustawy o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa (Dz. U. Nr 81, poz. 733).
3. Minister Obrony Narodowej przedkłada Sejmowi i Radzie Ministrów, do dnia 31 marca każdego roku, roczne sprawozdanie dotyczące ilości, wartości oraz przeznaczenia dostaw zrealizowanych w trybie, o którym mowa w ust. 2 pkt 4.

Art. 3.

Ileokroć w ustawie jest mowa o:

- 1) umowie offsetowej – rozumie się przez to umowę zawartą między Skarbem Państwa a zagranicznym dostawcą, określającą w szczególności wartość, przedmiot i harmonogram wykonania zobowiązań offsetowych oraz warunki, na jakich mają być wykonane;
- 2) zobowiązaniu offsetowym – rozumie się przez to zobowiązanie bezpośrednie lub pośrednie zagranicznego dostawcy do zakupu od Skarbu Państwa udziałów lub akcji, a także do wniesienia wkładów do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością bądź spółki akcyjnej, do przekazania technologii lub do zawarcia i zrealizowania umowy sprzedaży, dostawy, licencji, know-how lub innej umowy o przeniesienie prawa lub świadczenie usług, zawartej między offsetodawcą a offsetobiorcą;
- 3) zagranicznym dostawcy – rozumie się przez to stronę umowy dostawy lub inny podmiot, który wykonuje umowę offsetową za stronę umowy dostawy, w tym konsorcjum, rząd innego państwa, agendy rządowe, wykonujące, na podstawie umowy, dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa, jak również podmiot, który ubiega się o udzielenie zamówienia i złożył ofertę offsetową;

- 4) offsetobiorcy – rozumie się przez to przedsiębiorcę z miejscem zamieszkania albo siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonującego zobowiązanie offsetowe wynikające z umowy offsetowej, a także polską uczelnię, jednostkę badawczo-rozwojową oraz jednostkę budżetową, która wykonuje zadania związane z eksploatacją uzbrojenia lub sprzętu wojskowego będącego przedmiotem dostawy;
- 5) (uchylony);
- 6) umowie dostawy – rozumie się przez to umowę sprzedaży, dostawy, licencji, know-how, a także inne umowy o przeniesienie prawa lub świadczenie usług, których przedmiotem jest uzbrojenie lub sprzęt wojskowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2, wyprodukowany lub wytworzony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6a) dostawie – rozumie się przez to realizację umowy dostawy, o której mowa w pkt 6;
- 7) zobowiązaniu offsetowym bezpośrednim – rozumie się przez to zobowiązanie offsetowe, w którym offsetobiorcą jest podmiot prowadzący działalność w zakresie objętym koncesją wydaną na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1017);
- 8) zobowiązaniu offsetowym pośrednim – rozumie się przez to inne zobowiązanie offsetowe niż wymienione w pkt 7;
- 9) mnożniku offsetowym – rozumie się przez to określony liczbą współczynnik zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej;
- 10) wartości umowy offsetowej – rozumie się przez to łączną wartość zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy, z zastosowaniem mnożników offsetowych, określoną w umowie offsetowej;
- 11) (uchylony);
- 11a) wartości zobowiązania offsetowego – rozumie się przez to wartość stanowiącą iloczyn wartości nominalnej zobowiązania offsetowego oraz właściwego mnożnika offsetowego;
- 12) (uchylony);
- 13) (uchylony);
- 14) zamawiającym – rozumie się przez to podmioty zamawiające uzbrojenie, sprzęt wojskowy lub usługi na potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa, w szczególności komórki organizacyjne Ministerstwa Obrony Narodowej lub komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej lub organy oraz jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 15) offsetodawcy – rozumie się przez to zagranicznego dostawcę lub podmioty przez niego wskazane do realizacji zobowiązań offsetowych, za które zagraniczny dostawca ponosi odpowiedzialność zgodnie z art. 19c;

- 16) podmiocie dominującym – rozumie się przez to podmiot w sytuacji, gdy:
- a) posiada bezpośrednio lub pośrednio przez inne podmioty większość głosów w organach innego podmiotu, także na podstawie porozumień z innymi osobami, lub
 - b) jest uprawniony do powoływania lub odwoływania większości członków organów zarządzających innego podmiotu, lub
 - c) więcej niż połowa członków zarządu drugiego podmiotu jest jednocześnie członkami zarządu, prokurentami lub osobami pełniącymi funkcje kierownicze pierwszego podmiotu bądź innego podmiotu pozostającego z tym pierwszym w stosunku zależności;
- 17) podmiocie zależnym – rozumie się przez to podmiot, w stosunku do którego inny podmiot jest podmiotem dominującym, przy czym wszystkie podmioty zależne od tego podmiotu zależnego uważa się również za podmioty zależne od tego podmiotu dominującego;
- 18) przekazaniu technologii – rozumie się przez to w szczególności przekazanie dokumentacji zakupowej i listy dostawców, specjalistycznych narzędzi i urządzeń, software-u, dokumentacji technicznej (produkcyjnej, obsługowej, remontowej, serwisowej), zapewnienie szkoleń, asysty technicznej, organizacji produkcji i kooperacji, praw licencyjnych do produkcji, sprzedaży, serwisu, remontów i obsługi.

Art. 4.

1. Zagraniczny dostawca ma obowiązek zawarcia umowy offsetowej na zasadach określonych w ustawie.
2. Żadna ze stron nie może odstąpić od umowy offsetowej.
3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany wartości umowy dostawy.

Art. 4a.

Umowy offsetowe są jawne w zakresie wartości, przedmiotu, offsetobiorcy, offsetodawcy oraz terminów realizacji poszczególnych zobowiązań offsetowych wynikających z umowy offsetowej.

Art. 4b.

Minister właściwy do spraw gospodarki, po uzyskaniu pozytywnej opinii Komitetu do Spraw Umów Offsetowych, zwanego dalej „Komitetem”, może nadać propozycji zobowiązania offsetowego status przyrzeczenia offsetowego z możliwością włączenia do umowy offsetowej, która zostanie zawarta w przyszłości. Zakres i warunki przyrzeczenia offsetowego określa minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 5.

Umowa offsetowa zapewnia udział zagranicznych dostawców w restrukturyzacji i rozwoju gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności przez zobowiązania offsetowe zapewniające:

- 1) rozwój polskiego przemysłu ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu obronnego;
- 2) otwarcie nowych rynków eksportowych dla polskiego przemysłu lub zwiększenie jego dotychczasowych możliwości eksportowych;
- 3) przekazanie nowych technologii oraz usprawnień organizacyjnych do Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) rozwój prac naukowo-badawczych, rozwój polskich uczelni i jednostek badawczo-rozwojowych;
- 5) tworzenie nowych miejsc pracy w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w regionach zagrożonych bezrobociem;
- 6) rozwój gospodarki opartej na wiedzy.

Art. 6.

1. Wartość umowy offsetowej zawartej z zagranicznym dostawcą nie może być mniejsza od równowartości dostawy, określonej w umowie dostawy.
2. Łączna wartość zobowiązań offsetowych bezpośrednich nie może być mniejsza od połowy wartości umowy offsetowej.

Art. 6a.

Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi katalog potrzeb offsetowych zgłaszanych przez przedsiębiorstwa przemysłu obronnego, jednostki badawczo-rozwojowe, jednostki administracji państwowej oraz inne podmioty.

Rozdział 2

Zawarcie umowy offsetowej

Art. 7.

1. Umowę offsetową zawiera się po przeprowadzeniu negocjacji na podstawie oferty offsetowej zagranicznego dostawcy.
2. Negocjacje prowadzi minister właściwy do spraw gospodarki.
3. Umowę offsetową zawiera w imieniu Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 23, minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Komitetu.

Art. 8.

1. Zamawiający informuje ministra właściwego do spraw gospodarki o postępowaniu o udzielenie zamówienia na dostawę skutkującego lub mogącego skutkować obowiązkiem zawarcia przez zagranicznego dostawcę umowy offsetowej oraz o szacunkowej wartości dostawy.
2. Po uzyskaniu opinii Komitetu minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1, przekazuje zamawiającemu założenia do oferty offsetowej. Założenia do oferty offsetowej wskazują w szczególności kryteria oceny oferty offsetowej, przewidywany okres dokonania oceny ofert offsetowych oraz przeprowadzenia

- negocjacji umowy offsetowej i proponowaną wagę kryterium oceny ofert offsetowych w postępowaniu o udzielenie zamówienia na dostawę.
3. Założenia do oferty offsetowej stanowią element warunków postępowania o udzielenie zamówienia na dostawę.
 4. Zagraniczny dostawca jest zobowiązany, pod rygorem wykluczenia go z postępowania, do udzielenia zamawiającemu informacji o wartości zawartych przez niego umów dostawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie ostatnich trzech lat.
 5. Zagraniczny dostawca składa ofertę offsetową ministrowi właściwemu do spraw gospodarki nie później niż w terminie złożenia oferty na dostawę.
 6. Wartość oferty offsetowej nie może być niższa niż wartość umowy dostawy, wynikająca z oferty na dostawę, i nie może zostać obniżona przez zagranicznego dostawcę po złożeniu oferty offsetowej.
 7. Minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje oceny ofert offsetowych, a jej wyniki niezwłocznie przekazuje zamawiającemu.
 8. Zamawiający dokonuje wyboru oferty na dostawę, uwzględniając, jako jedno z kryteriów oceny ofert, ocenę oferty offsetowej. O wyborze oferty i jej wartości zamawiający niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki.
 9. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi negocjacje umowy offsetowej z oferentem wybranym przez zamawiającego.
 10. Przedmiotem negocjacji z zagranicznym dostawcą są w szczególności:
 - 1) wartość umowy offsetowej, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 1;
 - 2) przedmiot zobowiązań offsetowych, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2;
 - 3) wielkość mnożników offsetowych;
 - 4) terminy wykonywania zobowiązań offsetowych.
 11. Minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie przekazuje zamawiającemu informację o zakończeniu negocjacji i zawarciu umowy offsetowej.
 12. Umowa dostawy nie może być zawarta przed datą zawarcia umowy offsetowej.
 13. W przypadku braku porozumienia co do postanowień umowy offsetowej w terminie określonym przez zamawiającego w warunkach postępowania, z przyczyn leżących po stronie zagranicznego dostawcy, lub niespełnienia przez zagranicznego dostawcę warunków, o których mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informację zamawiającemu, który informuje zagranicznego dostawcę o wykluczeniu go z postępowania.
 14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13, dalsze postępowanie jest prowadzone z zastosowaniem procedury, o której mowa w ust. 1–12, z udziałem zagranicznego dostawcy, który przedstawił kolejną najkorzystniejszą ofertę, zgodnie z oceną zamawiającego.

Art. 8a.

W przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę jest prowadzone w trybie negocjacji z jednym zagranicznym dostawcą, procedurę zawarcia umowy offsetowej określa minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii zamawiającego oraz Komitetu.

Art. 8b.

1. Postanowienia art. 8 ust. 1, 4 i 12 oraz art. 23 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany wartości umowy dostawy.
2. W przypadku zmiany wartości umowy dostawy minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Komitetu, podejmuje decyzję w sprawie ewentualnej zmiany umowy offsetowej.

Art. 8c.

1. W przypadku gdy co najmniej jedna oferta na dostawę nie podlega obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej, zamawiający dokonuje oceny wszystkich ofert bez uwzględniania kryterium offsetowego. W przypadku gdy w wyniku takiej oceny najkorzystniejsza okaże się oferta niepodlegająca obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej, zamawiający zawiera umowę dostawy z pominięciem procedury, o której mowa w art. 8. W przypadku gdy w wyniku dokonanej oceny najlepsza okaże się oferta podlegająca obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej, dalsze postępowanie jest prowadzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8.
2. Jeżeli negocjacje oferty na dostawę niepodlegającej obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej nie doprowadzą do zawarcia umowy dostawy, dalsze postępowanie jest prowadzone w trybie art. 8, z udziałem zagranicznego dostawcy, który przedstawił kolejną najkorzystniejszą ofertę, zgodnie z oceną zamawiającego.
3. W przypadku gdy najkorzystniejsza oferta na dostawę nie podlega obowiązkowi zawarcia umowy offsetowej zgodnie z ust. 1, zamawiający przekazuje niezwłocznie informację ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, który wstrzymuje procedurę oceny ofert offsetowych. Procedura oceny ofert offsetowych zostaje wznowiona w przypadku, o którym mowa w ust. 2.

Art. 9. (uchylony).**Art. 9a.**

1. Ofertę offsetową sporządza się w języku polskim, z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.
2. Oferta, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:
 - 1) informacje na temat formy prawnej oraz sposobu reprezentacji zagranicznego dostawcy;
 - 2) informację o wynikach finansowych za ostatnie trzy lata działalności zagranicznego dostawcy, a w przypadku gdy zagraniczny dostawca istnieje przez okres krótszy niż trzy lata, informację o wynikach finansowych za cały okres działalności;
 - 3) informacje dotyczące wykonanych lub wykonywanych przez zagranicznego dostawcę umów offsetowych;
 - 4) określenie wartości umowy offsetowej;
 - 5) określenie przedmiotu zobowiązań offsetowych, ich wartości nominalnej oraz proponowanych mnożników offsetowych;
 - 6) wskazanie terminów wykonywania zobowiązań offsetowych;

- 7) listy intencyjne lub inne dokumenty potwierdzające uzgodnienia zawarte między offsetodawcą a offsetobiorcami w sprawie realizacji zobowiązań offsetowych.
3. Brak listów intencyjnych lub innych dokumentów, o których mowa w ust. 2 pkt 7, skutkuje pominięciem zobowiązania offsetowego w ocenie oferty offsetowej.
4. Jeżeli oferta offsetowa nie spełnia wymagań określonych w założeniach, minister właściwy do spraw gospodarki może dopuścić jej uzupełnienie przez zagranicznego dostawcę.

Art. 10.

1. Zaliczanie zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej następuje z uwzględnieniem:
 - 1) mnożników offsetowych określonych w przedziale od 0,5 do 2,0;
 - 1a) w przypadkach szczególnie uzasadnionych interesem gospodarki lub względami bezpieczeństwa i obronności państwa mogą być zastosowane mnożniki offsetowe w przedziale od 2,0 do 5,0;
 - 2) (uchylony);
 - 3) możliwości zaliczenia wartości zobowiązań z umów innych niż umowy dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, zawartych przez zagranicznego dostawcę w terminie 36 miesięcy poprzedzających złożenie oferty offsetowej, przy założeniu, że stosowany w tym przypadku mnożnik offsetowy jest niższy od mnożnika stosowanego przy zaliczaniu zobowiązań offsetowych.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej, a w tym:
 - 1) wielkość mnożników offsetowych i sposób ich stosowania oraz przypadki, w których mogą zostać zastosowane mnożniki z przedziału 2,0–5,0;
 - 2) sposoby zaliczania zobowiązań offsetowych;
 - 3) sposoby zaliczania wartości zobowiązań z umów, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
 - 4) dopuszczalny limit udziału zagranicznych materiałów i komponentów w przedsięwzięciu będącym zobowiązaniem offsetowym.

Art. 11. (uchylony).

Art. 12.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki określa okres realizacji umowy offsetowej; okres ten nie może jednak przekroczyć dziesięciu lat.
2. Umowę offsetową zawiera się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Rozdział 3

Treść i wykonanie umowy offsetowej**Art. 13.**

Umowa offsetowa powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie stron oraz daty i miejsca jej zawarcia;
- 2) oznaczenie czasu jej obowiązywania;
- 3) oznaczenie jej wartości i wartości poszczególnych zobowiązań offsetowych;
- 4) oznaczenie przedmiotu zobowiązań offsetowych;
- 5) harmonogram wykonania zobowiązań offsetowych;
- 6) określenie zasad odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań offsetowych, w tym kary umowne.

Art. 14.

1. Zagraniczny dostawca, który zawarł umowę offsetową, ma obowiązek przedkładać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki półroczne i roczne sprawozdania z wykonania zobowiązań offsetowych. Sprawozdanie półroczne przedkłada się nie później niż w terminie do dnia 31 lipca, natomiast sprawozdanie roczne przedkłada się nie później niż w terminie do dnia 31 marca.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki ma prawo żądać w każdym czasie od zagranicznego dostawcy, o którym mowa w ust. 1, informacji o stopniu wykonania zobowiązań offsetowych.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki ma prawo żądać w każdym czasie od offsetobiorcy, a offsetobiorca ma obowiązek udzielać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacji o stopniu wykonania zobowiązań offsetowych. Minister właściwy do spraw gospodarki może przeprowadzać kontrole prawidłowości realizacji zobowiązań offsetowych obejmujące wgląd w dokumentację handlową i finansową związaną z przedmiotem zobowiązania offsetowego oraz wstęp do pomieszczeń związanych z wykonywaniem zobowiązania offsetowego.
4. W uzasadnionych przypadkach w przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 3, mogą brać udział eksperci niebędący pracownikami urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw gospodarki, którzy działają z upoważnienia tego ministra.

Art. 15.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Komitetu, zalicza wykonane przez zagranicznego dostawcę zobowiązania offsetowe na poczet wartości umowy offsetowej, niezwłocznie po ich wykonaniu. Stwierdzenie wykonania zobowiązania offsetowego następuje w formie protokołu podpisanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki oraz zagranicznego dostawcę.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek zagranicznego dostawcy, może zaliczyć na poczet wartości umowy offsetowej wartość zobowiązań z umów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, o ile mogą one stanowić przedmiot zobowiązania offsetowego.

Art. 16.

Minister właściwy do spraw gospodarki, najpóźniej w dniu zawarcia umowy offsetowej, może żądać w imieniu Skarbu Państwa od zagranicznego dostawcy gwarancji bankowej należytego wykonania zobowiązań offsetowych.

Art. 17.

W razie istotnej zmiany okoliczności w czasie wykonywania umowy offsetowej (zobowiązań offsetowych) może nastąpić zmiana przedmiotu, wartości, offsetobiorcy, offsetodawcy oraz terminu wykonania poszczególnych zobowiązań offsetowych lub może nastąpić zastąpienie danego zobowiązania offsetowego nowym zobowiązaniem offsetowym lub nowymi zobowiązaniami offsetowymi. Przepisy art. 4 ust. 2, art. 6–8c, art. 10 i art. 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 18.

Prawem właściwym dla umowy offsetowej jest prawo polskie.

Art. 19.

1. Umowa offsetowa wygasa, z zastrzeżeniem art. 23, z dniem stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznego dostawcę, z zastrzeżeniem art. 6 ust. 2, albo w dniu zapłaty na rzecz Skarbu Państwa odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązań offsetowych.
2. Wysokość odszkodowania należnego w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego jest określana każdorazowo w umowie offsetowej.
3. Odpowiedzialność zagranicznego dostawcy w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego jest niezależna od winy zagranicznego dostawcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie danego zobowiązania offsetowego.

Art. 19a.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek zagranicznego dostawcy, przyjmując w miejsce zapłaty odszkodowania, o którym mowa w art. 19 ust. 1, wykonanie jednego lub kilku zobowiązań offsetowych, których łączna wartość odpowiada wartości zobowiązań niewykonanych, a w przypadku zobowiązań nienależycie wykonanych – wartości, od której naliczone zostało odszkodowanie. Przepisy rozdziału 2, z wyłączeniem art. 8, stosuje się odpowiednio.
2. Przyjęcie zobowiązań offsetowych, o których mowa w ust. 1, nie może powodować wydłużenia okresu wykonywania zobowiązań offsetowych poza końcowy termin wykonania umowy offsetowej.
3. W przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania offsetowego, które zostało przyjęte zgodnie z ust. 1, w zamian za zapłatę odszkodo-

wania, zagraniczny dostawca będzie zobowiązany do zapłaty odszkodowania w wysokości określonej na podstawie art. 19 ust. 2.

Art. 19b.

1. Podmioty wchodzące w skład konsorcjum, o którym mowa w art. 3 pkt 3, ponoszą solidarną odpowiedzialność za należyte wykonanie zobowiązań offsetowych.
2. Podmioty wchodzące w skład konsorcjum wyznaczają spośród siebie podmiot upoważniony do ich reprezentowania (lidera konsorcjum).

Art. 19c.

1. Za wykonanie zobowiązań offsetowych przez offsetodawcę niebędącego zagranicznym dostawcą odpowiedzialność ponosi zagraniczny dostawca.
2. Odpowiedzialność zagranicznego dostawcy, o której mowa w ust. 1, jest niezależna od winy zagranicznego dostawcy za nienależyte wykonanie lub niewykonanie danego zobowiązania offsetowego.

Rozdział 4

Komitet do Spraw Umów Offsetowych

Art. 20.

1. Komitet działa przy ministrze właściwym do spraw gospodarki.
2. W skład Komitetu wchodzi przedstawiciel:
 - 1) Prezesa Rady Ministrów;
 - 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
 - 3) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
 - 4) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa;
 - 5) ministra właściwego do spraw zagranicznych;
 - 6) ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
 - 7) ministra właściwego do spraw środowiska;
 - 8) ministra właściwego do spraw pracy;
 - 9) ministra właściwego do spraw transportu;
 - 10) ministra właściwego do spraw łączności;
 - 11) ministra właściwego do spraw zdrowia;
 - 12) ministra właściwego do spraw rolnictwa i rozwoju wsi;
 - 13) Ministra Obrony Narodowej;
 - 14) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
 - 15) Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
 - 16) ministra właściwego do spraw nauki.
3. W pracach Komitetu może uczestniczyć, z prawem głosu, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu, bez prawa głosu, inne osoby niż wymienione w ust. 2 i 3, a w szczególności przedstawiciele innych ministrów oraz ekspertów.
5. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki. Zastępcę Przewodniczącego Komitetu wybiera ze swego grona Komitet.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacyjny Komitetu.

Art. 21.

1. Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- 1) określanie priorytetów w zakresie potrzeb offsetowych i przedkładanie ich ministrowi właściwemu do spraw gospodarki;
- 2) analizowanie możliwości i potrzeb w zakresie działań inwestycyjnych lub innowacyjnych, mogących być przedmiotem zobowiązań offsetowych, pod kątem zapewnienia największych korzyści dla interesów gospodarczych oraz obronności lub bezpieczeństwa państwa;
- 3) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wniosków z przeprowadzonej analizy, o której mowa w pkt 2;
- 4) opiniowanie założeń do ofert offsetowych, o których mowa w art. 8 ust. 2;
- 5) opiniowanie ofert offsetowych pod kątem zapewnienia największych korzyści dla gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej oraz obronności lub bezpieczeństwa państwa oraz przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki tych opinii;
- 6) opiniowanie sprawozdań, o których mowa w art. 24;
- 7) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki opinii, o których mowa w art. 4b, art. 7 ust. 3, art. 8a, art. 8b ust. 2 oraz w art. 15 ust. 1;
- 8) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w miarę potrzeb, innych opinii w zakresie problematyki offsetowej.

1a. (uchylony).

1b. (uchylony).

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań Komitetu.

Rozdział 5

Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych

Art. 22.

Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 23.

Wejście w życie umowy offsetowej oraz stwierdzenie jej wykonania wymaga za twierdzenia przez Radę Ministrów.

Art. 24.

Minister właściwy do spraw gospodarki przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdania z wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego.

Rozdział 6
Przepisy końcowe

Art. 25.

Do umów offsetowych zawieranych w związku z umową dostawy na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa nie stosuje się przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 26.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.